

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10C/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414205685
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1414205685.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou, v právnej veci navrhovateľa : Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska ul. č. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Námestie Martina Benku 9-C1, P.O.BOX 75, 820 09 Bratislava 29, proti odporcovi: T. F., W.. XX.XX.XXXX, M. F. Y. W. U., I. F., Č. C., A. I.Č.: R. Y., L. X/A, Okresný L.H. F. K., XXX XX F., o zaplatenie istiny 50,70,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu 50,70,-eur, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50,-eur, titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy konania vo výške 29,57,-eur, titulom náhrady trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, Advokátska kancelária ECKER-KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-C1, 81107 Bratislava, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV. dňa 13.03.2014 (sp. zn.30Ro/397/2014) domáhal od odporcu zaplatenia istiny vo výške 50,70,-EUR s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 11.07.2013 cestoval odporca v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 4 (električka), kedy bol kontrolovaný revízorom navrhovateľa. Keďže sa nemohol preukázať platným cestovným lístkom ani predplateným časovým kupónom, bol vyzvaný na zaplatenie postihu vo výške 50,- EUR a cestovného vo výške 0,70,- EUR .

Uznesením č.k. 10C/37/2014 - 23 zo dňa 11.09.2014 súd ustanovil odporcovi opatrovníčku pre toto konanie (ust. § 29 O.s.p.), nakoľko sa jeho pobyt súdu nepodarilo zistiť.

Opatrovníčka odporcu sa k návrhu nevyjadrila.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu, ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 1 prvá veta O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., predmetná právna vec je drobným sporom, preto súd podľa § 115a ods. 2 OSP nenariaďoval vo veci pojednávanie, len oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Právny zástupca navrhovateľa a ani odporca sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením a v prejednávanej veci nenariadil pojednávanie, nakoľko ide o drobný spor.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok, kontrolným cestovným lístkom a zistil nasledovný skutkový stav:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok platných zo dňa 11.07.2013 súd zistil, že odporca dňa 11.07.2013 cestoval v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 4, č. voza 7751 o 18:58 hod., kedy bol kontrolovaný revízorom navrhovateľa. Keďže sa nemohol preukázať platným cestovným lístkom ani predplatným časovým kupónom, bol vyzvaný na zaplatenie postihu vo výške 50,- EUR a cestovného vo výške 0,70,- EUR . Odporca túto sumu nezaplatil.

Podľa ust. § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach, v znení neskorších predpisov, v tom čase platnom, tento zákon upravuje:

- a) podmienky poskytovania dopravných služieb na dráhach dráhovými podnikmi,
- b) práva a povinnosti dopravcov a cestujúcich vo verejnej osobnej doprave,
- c) práva a povinnosti dopravcov a odosielateľov a príjemcov vecí v nákladnej doprave,
- d) certifikáciu rušňovodičov,
- e) verejnú správu v doprave na dráhach.

Podľa ust. § 2 ods.1 cit. zákona platnom v tom čase, dopravou na dráhe sa rozumie železničná doprava, mestská električková doprava a trolejbusová doprava (ďalej len "mestská doprava"), doprava na špeciálnych dráhach a doprava na lanových dráhach.

Podľa ust. § 8 ods.1 cit. zákona tarifa cestovného obsahuje cestovné za dopravné služby, najmä základné cestovné a prepravné, osobitné cestovné pre vybrané skupiny cestujúcich a za psov so špeciálnym výcvikom (ďalej len "osobitné cestovné") a úhrady za prepravu batožiny, živých zvierat, motorových vozidiel, tovaru, iných vecí a zásielok, vrátane príplatkov a zliav, ako aj podmienky, za akých sa uplatňujú jednotlivé príplatky a zľavy.

Podľa ust. § 8 ods.2 cit. zákona ak z tarify cestovného alebo z prepravného poriadku nevyplýva inak, cestovné za dopravné služby je splatné pred uskutočnením prepravy.

Podľa ust. § 8 ods. 5 cit. zákona, cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený

z prepravy na najbližšej stanici alebo zastávke. Tým nezaniká nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zastávky, na ktorej bol vylúčený z prepravy.

Podľa ust. § 8 ods.6 cit. zákona, prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Podľa Prepravného poriadku mestskej pravidelnej električkovej, trolejbusovej a autobusovej dopravy v Bratislave, vydaným Dopravným podnikom Bratislava a.s., cestujúci, ktorý sa na vyzvanie revízora nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške stonásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav.

Podľa tarifných podmienok pre mestskú hromadnú dopravu v Bratislave v čase vykonania kontroly bola výška cestovného za jednotlivú jazdu - 0,70,-eur.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca dňa 11.07.2013 cestoval hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 4 o 18:58 hod. a pri kontrole revízorom sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom.

Nastúpením odporcu do dopravného prostriedku navrhovateľa došlo medzi účastníkmi k vzniku zmluvy o preprave podľa cit. ust. Občianskeho zákonníka. Povinnosťou odporcu bolo za prepravu zaplatiť určené cestovné. Odporca si svoju povinnosť nespínil, preto ho súd zaviazal na zaplatenie cestovného vo výške 0,70,- EUR a postihu, ktorý podľa citovaných ustanovení zákona, prepravného poriadku a tarify predstavuje stonásobok základného cestovného. Základné cestovné bolo v čase prepravy 0,70,-eur, navrhovateľom uplatnená sankcia (môže dosahovať maximálne 100 násobok) v danom prípade predstavuje sumu 50,00,-EUR.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi ako neúspešnému účastníkovi konania uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,57 eura na účet právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Čo sa týka samotnej výšky trov právneho zastúpenia, navrhovateľ žiadal priznať túto náhradu za 3 úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, ďalšia porada s klientom, 3. podanie návrhu) a 3x režijný paušál po 8,04 eura + 20% DPH.

V prvom rade treba uviesť, že úkon právnej služby - pokus o zmier nemožno považovať za úkon, ktorý by bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní návrhu) a ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním, keďže takýto úkon nie je podmienkou na uplatnenie práva na súde. Preto trovy právneho zastúpenia spojené s takýmto úkonom súd nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a tak náhradu trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby navrhovateľovi nepriznal. Pre úplnosť treba dodať, že aj keby súd tento úkon posudzoval ako úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom (ako bol v návrhu tiež označený), rovnako by za neho náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže jeho vykonanie v predmetnej veci by vzhľadom na charakter posudzovanej veci (bližšie rozvedený nižšie) bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, navyše jeho vykonanie nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané.

V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., bolo možné priznať navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu) + 2x režijný paušál po 8,04 eura + 20% DPH (§ 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.)

Súd však dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a trovy konania považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Celkové trovy konania (dva úkony právnej služby, režijný paušál, DPH a súdny poplatok) predstavujú v predmetnej veci takmer 150 % výšky uplatnenej pohľadávky. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o žalobu, ktorá sa od iných žalôb toho istého navrhovateľa v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi odporcu a dopravného prostriedku, v ktorom odporca cestoval. Skutkový základ žaloby (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takejto formulárovej žaloby predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že trovy konania v posudzovanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprimerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v posudzovanej veci považoval súd priznanie náhrady trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eura a za trovy právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej jednému úkonu právnej služby (16,60 eura +DPH) + režijný paušál (8,04 eura) + DPH, spolu vo výške 29,57 eura.

Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva tiež do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.